

แนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบ  
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขต  
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1\*

THE GUIDELINES FOR PROMOTING THE ROLES OF SCHOOL  
ADMINISTRATORS OF STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM IN THE  
DIGITAL ERA UNDER NONTHABURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE  
AREA OFFICE 1

รัตน์ชนก แพรทอง<sup>1</sup> และ ฉัตรกุล เอื้อพิพัฒน์กุล<sup>2</sup>

Ratchanok Partong<sup>1</sup> and Chatkul Uapipattanakul<sup>2</sup>

<sup>1-2</sup>มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

<sup>1-2</sup>Rajapruk University, Thailand

<sup>1</sup>Corresponding Author's Email: Partong.37@gmail.com

## บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน และ 3) แนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนและผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครซีและมอร์แกน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 301 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ได้มาแบบเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จำนวน 5 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้

---

\* Received 7 April 2025; Revised 12 April 2025; Accepted 23 April 2025

เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดของสถานศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 3) แนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ควรใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายในการคัดกรองนักเรียนโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

**คำสำคัญ :** บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, เทคโนโลยีดิจิทัล

## Abstract

The objectives of this research were to 1) to study promoting the roles of school administrators of student care and support system in the digital era 2) to compare the opinions of promoting the roles of school administrators of student care and support system in the digital era, classified by education level, work experience and school size, and 3) to study guidelines for promoting the roles of school administrators of student care and support system in the digital era under Nonthaburi Primary Educational Service Area Office 1. The sample consisted of teachers and experts. The sample size was determined according to the Krejcie & Morgan table by stratified random sampling according to the school size, including 301 teachers and 5 school administrators were purposive selection. The research instrument were questionnaire with content validity, IOC values 1.00 all item, a reliability value of .97 and Semi-structured interview 5 items. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, Independent t-test, One-way ANOVA with LSD and content analysis.

The research results were as follow: 1) the promoting the roles of school administrators of student care and support system in the digital era was at a high level in overall 2) the opinions of the promoting the roles of school administrators of student care and support system in the digital era, classified by education level and school size were not different in overall, while the differential work experience was statistically significant at the level of .01 and 3) guidelines: School administrators should should promote the full use of digital technology, a variety of tools and methods should be used to screen students

with a focus on the use of digital technology, a network of cooperation with external agencies should be established.

**Keywords :** roles of school administrators, student care and support system, the digital era

## บทนำ

จากความเจริญก้าวหน้าในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปิดรับข้อมูลข่าวสารแบบไร้พรมแดน ก่อให้เกิดการหลั่งไหลแลกเปลี่ยนของวัฒนธรรมทั่วโลก ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีการรับรู้ความคิดเจตคติและพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคมมีมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) จนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน ติดสิ่งเสพติด พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นต้น เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียนเน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันแก้ไขปัญหาคู่ครองสิทธิได้กระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนระบบหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการและกรมสุขภาพจิตได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน ในการดำเนินงานต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

ด้วยเหตุผลนี้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงจัดตั้งศูนย์บริหารความสุขและความปลอดภัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC Safety Center) ให้เป็นหน่วยงานดูแลความปลอดภัย วิเคราะห์และประเมินปัจจัยความเสี่ยงสามารถป้องกันความเสี่ยงในสถานศึกษา ผนวกกับนโยบาย “พาน้องกลับมาเรียน” เพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนที่หลุดออกจากระบบกลับมาเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1 ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญจึงได้มีแผนการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในระบบการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และส่งต่อไปยังระดับการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรีเขต 1, 2567) แต่แนวทางการดำเนินงานจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้อง

อาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวต่อผู้ปฏิบัติงาน และทันต่อเหตุการณ์ในยามวิกฤต

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานภายในสถานศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการส่งเสริมบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1

### สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 แตกต่างกัน

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

**1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย** ได้แก่ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,095 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1, 2567)

**1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย** ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie & Morgan (1970, p. 607-610) โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา จำนวน 301 คน และ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในการบริหารสถานศึกษา โดยวิธีเจาะจงเลือก ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน

#### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

## 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สถานภาพทั่วไป ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา และ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) หากคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านบริหาร จำนวน 3 คน แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .67-1.00 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของ ครอนบาค ( $\alpha$ -Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97

2.1.2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) นำแบบสอบถามที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านบริหาร จำนวน 3 คน

2.2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม มีรายละเอียด ดังนี้ 1) ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เอกสาร แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล กำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือ 3) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) นำแบบสอบถามที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านบริหาร จำนวน 3 คน แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .67-1.00 4) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของ ครอนบาค ( $\alpha$ -Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97

## 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์ให้ออกหนังสือ ไปยังโรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือด้วยตนเองไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 301 ฉบับ โดยผ่าน Google Forms / Email และด้วยตัวของผู้วิจัยเอง โดยได้รับกลับคืนร้อยละ 100

3.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาต่อไป

3.4 ผู้วิจัยทำหนังสือขอสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และเข้าสัมภาษณ์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบที แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

4.3 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis)

#### ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1

**ตารางที่ 1** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 ในภาพรวม

| ด้าน<br>ที่ | รายการข้อคำถาม                | $\bar{x}$   | S.D.       | การแปล<br>ความหมาย | อันดับ |
|-------------|-------------------------------|-------------|------------|--------------------|--------|
| 1           | การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล | 4.27        | .47        | มาก                | 1      |
| 2           | การคัดกรองนักเรียน            | 4.20        | .52        | มาก                | 4      |
| 3           | การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน   | 4.24        | .47        | มาก                | 2      |
| 4           | การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา      | 4.20        | .52        | มาก                | 4      |
| 5           | การส่งต่อ                     | 4.22        | .50        | มาก                | 3      |
|             | <b>เฉลี่ยรวม</b>              | <b>4.23</b> | <b>.45</b> | <b>มาก</b>         |        |

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.23$ , S.D. = .45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมและพัฒนา  
นักเรียน การส่งต่อ การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหา

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแล  
ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา  
นนทบุรี เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของ  
สถานศึกษา

**ตารางที่ 2** ผลการเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูง  
ของสถานศึกษากลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

| บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการ<br>บริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน | ระดับการศึกษา |      |                      |      | t     | P-<br>value |
|-----------------------------------------------------------------------|---------------|------|----------------------|------|-------|-------------|
|                                                                       | ปริญญาตรี     |      | สูงกว่า<br>ปริญญาตรี |      |       |             |
|                                                                       | $\bar{x}$     | S.D. | $\bar{x}$            | S.D. |       |             |
| 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล                                      | 4.27          | .46  | 4.22                 | .54  | .57   | .57         |
| 2. การคัดกรองนักเรียน                                                 | 4.21          | .52  | 4.11                 | .53  | .99   | .32         |
| 3. การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน                                       | 4.26          | .46  | 4.13                 | .53  | 1.45  | .15         |
| 4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา                                            | 4.19          | .52  | 4.25                 | .56  | -.53  | .60         |
| 5. การส่งต่อ                                                          | 4.21          | .50  | 4.30                 | .46  | -1.01 | .32         |
| รวม                                                                   | 4.31          | .67  | 4.67                 | .32  | .31   | .76         |

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง  
ในภาพรวมและรายด้าน

**ตารางที่ 3** ผลการเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูง  
ของสถานศึกษากลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

| บทบาทของผู้บริหาร<br>สถานศึกษาในการบริหารระบบ<br>การดูแลช่วยเหลือนักเรียน | แหล่งความ<br>แปรปรวน | SS    | df  | MS   | F-<br>ratio | P-<br>value |
|---------------------------------------------------------------------------|----------------------|-------|-----|------|-------------|-------------|
| 1. การรู้จักนักเรียนเป็น<br>รายบุคคล                                      | ระหว่างกลุ่ม         | 1.87  | 2   | .93  | 4.34**      | .01         |
|                                                                           | ภายในกลุ่ม           | 64.06 | 298 | .22  |             |             |
|                                                                           | รวม                  | 65.93 | 300 |      |             |             |
| 2. การคัดกรองนักเรียน                                                     | ระหว่างกลุ่ม         | 3.53  | 2   | 1.77 | 6.73**      | .00         |
|                                                                           | ภายในกลุ่ม           | 78.22 | 298 | .26  |             |             |
|                                                                           | รวม                  | 81.75 | 300 |      |             |             |

|                                    |                            |               |          |             |        |     |
|------------------------------------|----------------------------|---------------|----------|-------------|--------|-----|
| 3. การส่งเสริมและพัฒนา<br>นักเรียน | ระหว่างกลุ่ม<br>ภายในกลุ่ม | 2.23<br>63.12 | 2<br>314 | 1.11<br>.42 | 5.23** | .01 |
|                                    | รวม                        | 65.34         | 316      |             |        |     |
| 4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา         | ระหว่างกลุ่ม               | 2.59          | 2        | 1.29        | 4.92** | .01 |
|                                    | ภายในกลุ่ม                 | 78.37         | 298      | .26         |        |     |
|                                    | รวม                        | 80.96         | 300      |             |        |     |
| 5. การส่งต่อ                       | ระหว่างกลุ่ม               | 2.55          | 2        | 1.27        | 5.25** | .01 |
|                                    | ภายในกลุ่ม                 | 72.29         | 298      | .24         |        |     |
|                                    | รวม                        | 74.84         | 300      |             |        |     |
| รวม                                | ระหว่างกลุ่ม               | 2.49          | 2        | 1.24        | 6.43** | .00 |
|                                    | ภายในกลุ่ม                 | 57.65         | 298      | .19         |        |     |
|                                    | รวม                        | 60.13         | 300      |             |        |     |

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกด้าน

**ตารางที่ 4** ผลการเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ของสถานศึกษากลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

| บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา<br>ในการบริหารระบบการดูแล<br>ช่วยเหลือนักเรียน | แหล่งความ<br>แปรปรวน | SS    | df  | MS  | F-<br>ratio | P-<br>value |
|---------------------------------------------------------------------------|----------------------|-------|-----|-----|-------------|-------------|
| 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล                                          | ระหว่างกลุ่ม         | .41   | 2   | .21 | .93         | .40         |
|                                                                           | ภายในกลุ่ม           | 65.52 | 298 | .22 |             |             |
|                                                                           | รวม                  | 65.93 | 300 |     |             |             |
| 2. การคัดกรองนักเรียน                                                     | ระหว่างกลุ่ม         | .72   | 2   | .36 | 1.32        | .27         |
|                                                                           | ภายในกลุ่ม           | 81.03 | 298 | .27 |             |             |
|                                                                           | รวม                  | 81.75 | 300 |     |             |             |
| 3. การส่งเสริมและพัฒนา<br>นักเรียน                                        | ระหว่างกลุ่ม         | .32   | 2   | .16 | .72         | .49         |
|                                                                           | ภายในกลุ่ม           | 65.23 | 298 | .22 |             |             |
|                                                                           | รวม                  | 65.34 | 300 |     |             |             |
| 4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา                                                | ระหว่างกลุ่ม         | .81   | 2   | .40 | 1.50        | .23         |

|     |              |       |     |     |      |     |
|-----|--------------|-------|-----|-----|------|-----|
|     | ภายในกลุ่ม   | 80.15 | 298 | .27 |      |     |
|     | รวม          | 80.95 | 300 |     |      |     |
| รวม | ระหว่างกลุ่ม | .49   | 2   | .25 | 1.23 | .29 |
|     | ภายในกลุ่ม   | 59.64 | 298 | .20 |      |     |
|     | รวม          | 60.13 | 300 |     |      |     |

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูที่มีขนาดของสถานศึกษาที่ต่างกัน ในภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

3. ผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การรู้จักนักเรียนรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษา มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการจัดการข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา และสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการใช้โปรแกรม SDQ, ระบบ SIS, DMC, และ ICT เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบและครบถ้วน

3.2 การคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ให้ความสำคัญกับใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ทั้งแบบประเมิน SDQ, ข้อมูลเยี่ยมบ้าน, แบบประเมินออนไลน์, และฐานข้อมูลนักเรียน เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มปกติ, กลุ่มเสี่ยง, กลุ่มมีปัญหา, และกลุ่มเด็กพิเศษ (ที่มีความสามารถพิเศษ) โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Google Form, ไฟล์ PDF, แอปพลิเคชัน Line, และระบบแจ้งเตือน เพื่อจัดเก็บ วิเคราะห์ข้อมูล และติดตามพฤติกรรมนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา มุ่งเน้นทั้งทักษะรอบด้าน และทักษะดิจิทัล โดยสถานศึกษาจะให้ความสำคัญกับการดูแลนักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมศักยภาพตามความถนัด และให้ความช่วยเหลือป้องกันปัญหาอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังเน้นการใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันดิจิทัล เช่น Google Classroom, Microsoft Teams, E-learning, YouTube, Gamification, Classdojo และ Kahoot เพื่อส่งเสริมทักษะและศักยภาพของนักเรียน

3.4 การป้องกันและแก้ไขปัญห ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอดส่องดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทั้งในและนอกสถานศึกษา มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3.5 การส่งต่อ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ฐานข้อมูลกลาง ระบบส่งต่อออนไลน์ AI Group Line และ Facebook เพื่อบันทึก ติดตาม วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแบบเรียลไทม์

## อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการบริหารจัดการข้อมูลในทุกขั้นตอน ทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนครอบคลุมและต่อเนื่องได้ดีที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณวัฒน์ วีระคำ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แพร่ เขต 2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูทุกคนมีเป้าหมายร่วมกันในการดูแลและพัฒนาให้นักเรียนให้ดีที่สุด ตามนโยบายของโรงเรียน นอกจากนี้การอบรมและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำให้ครูมีความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไล รุ่งโรจน์แสงจินดา (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า การเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยา ผู้บริหารและครูตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี – ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ ในภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เพราะครูที่มีประสบการณ์มากมักมีมุมมองเชิงลึกจากการเผชิญปัญหาและปรับตัวในสถานการณ์จริง ขณะที่ครูที่มีประสบการณ์น้อยอาจมองตามทฤษฎีหรือแนวทางที่ได้รับการอบรมมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมมายุท โพธิ์นอก (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกับผู้ที่ มีประสบการณ์การทำงาน 5- 10 ปีและผู้ที่มี

ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกโรงเรียนยึดแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามนโยบายเดียวกัน ทำให้ครูมีความเข้าใจและปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานที่สอดคล้องกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมรินท กาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23 พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการสัมภาษณ์แนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นย้ำถึงความสำคัญของการรู้จักนักเรียนรายบุคคลในการดูแลช่วยเหลือ โดยเสนอให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการจัดการข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการใช้โปรแกรม SDQ, ระบบ SIS, DMC, และ ICT สอดคล้องกับงานวิจัยของ แพรพลอย พัฒนะแสง (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 พบว่า การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา 5 ด้าน 22 แนวทาง

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ทั้งแบบประเมิน SDQ, ข้อมูลเยี่ยมบ้าน แบบประเมินออนไลน์ และฐานข้อมูลนักเรียน เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มต่างๆ โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Google Form, ไฟล์ PDF, แอปพลิเคชัน Line และระบบแจ้งเตือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชติกร รามัญกิจ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตสตาร์บุษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด พบว่า ควรจัดอบรมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ควรสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

3.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมุ่งเน้นทั้งทักษะรอบด้านและทักษะดิจิทัล โดยสถานศึกษาจะให้ความสำคัญกับการดูแลนักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ผ่านกิจกรรมหลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาช ใจมิกดิ์ สุตา เนตรสว่าง สารโจน์ แก้วอรุณ และธรรมรสโชติบุญชู (2566) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่แสดงให้เห็นถึง การปรับระบบการทำงานให้ทันสมัยตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เปลี่ยนไปพยายามลดภาระงานของครูในการดำเนินงานต่างๆ โดยพยายามหาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

3.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอดส่องดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ J.K. DOBZL (2002) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเข้าใจต่อวัยเสี่ยงของเยาวชน และการจัดโปรแกรมที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอยู่ในโรงเรียน

3.5 การส่งต่อ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้การดูแลนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มพิเศษ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงใจ นน่ออุดร และลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนสุรนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ

### สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 พบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดของสถานศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามประเภทการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ .01 และ 3) แนวทางการส่งเสริมบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ควรใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายในการคัดกรองนักเรียนโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ 1) ควรมีการจัดหาและพัฒนาแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละด้าน 2) ควรมีการสื่อสารและประสานงานกับเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การดูแลนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง 3) ควรให้ความสำคัญกับการดูแลนักเรียนแบบองค์รวม โดยมุ่งเน้นทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และการพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในทุกด้าน และ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2

## เอกสารอ้างอิง

- ดวงใจ แน่นอุดร และลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2567). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนสุรนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 25(2), 1650.
- ประภาส ใจมีภักดิ์ และ คณะ. (2566). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพร้าว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(1), 1019-1020.
- แพรวพลอย พัฒนาแสง. (2565). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 3. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมรินทกาส พัฒนทรัพย์พิศาล. (2561). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัชติกร รามัญกิจ. (2566). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตสตาร์บุษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาโทบริหารการศึกษา (บริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิไล รุ่งโรจน์แสงจินดา. (2556). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลัก

- จิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน  
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา).  
 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ  
 และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 –2570). กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน  
 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ  
 นักเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1. (2567). รายงานผลการดำเนินงาน  
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. นนทบุรี: กลุ่มนโยบายและแผน.
- อัษฎายุท โปธินอก. (2558). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล  
 ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20.  
 ใน วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุจิวัฒน์ วีระคำ. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส  
 ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2.  
 ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา).  
 ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research  
 Activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3), p. 607 – 610.
- J.K. DOBZL. (2002). Understanding At-Risk Youth and Internation Programs That  
 Helps Them Succeed in school. Research Paper. University of Wisconsin-  
 Strout.